

Pruncul Isus

Program și temă pentru licurici

„Ea va naște un Fiu, Căruia Îi vei pune numele Isus, pentru că El Își va mântui
poporul de păcatele lui.” Matei 1:21

Pruncul Isus

Gândul central: Dumnezeu este dragoste. Putem să ne încredem în Cuvântul Său.

Cuprins

Note și sugestii pentru program.....3	Fișe cu activități de sezon.....18
Fișe pentru program6	Mesaje inspirate22
Partituri.....17	

Resurse:

Multe dintre materialele folosite în acest program sunt disponibile la adresele de mai jos. De asemenea, materiale similare sau adiționale pot fi găsite pe site-uri ca: Oriental Trading, Amazon și Ebay.

Advent Source AS	adventsource.org
Adventist Book Center ABC	adventistbookcenter.com
Betty Lukens Felts BL	bettylukens.com
Kids' Ministries Press KMP	kidsministriespress.com
Little Folk Visuals LFV	littlefolkvisuals.com
My Bible First MBF	mybiblefirst.org
Well Done Crafts WDC	welldonecrafts.wordpress.com

Cărți de imnuri menționate

Little Songs for Living with Jesus

Little Voices Praise Him

Sabbath Songs for Tiny Tots – Cradle Roll

Pentru mai multe idei creative, vizitează pagina:

[facebook.com/MyBibleFirst](https://www.facebook.com/MyBibleFirst)

Sugestii

- Mai întâi, citește secțiunea intitulată „Mesaje inspirate”.

Mai apoi, uită-te peste **Fișele** pentru program.

- La final, citește toate sugestiile pentru program.

De meditat

Cu greu putem spune povestea nașterii lui Isus fără a urmări drumul lung al Marii Lupte care L-a determinat pe Dumnezeu Universului să dăruiască întregul cer, prin Fiul Său, unei lumi neajutorate, muribunde.

Satana Îl urăște pe Isus; el îi urăște pe urmașii Săi. De la primele scilpiri de gelozie din inima lui, Satana a fost neobosit în războiul său împotriva Fiului lui Dumnezeu. Furia lui împotriva poporului lui Dumnezeu s-a intensificat, pentru că vede că i-a mai rămas puțin timp pentru a înșela și a ruina vieți – viața mea, viața ta și viețile copiilor noștri prețioși.

Acest program despre Pruncul Isus începe cu o *foarte simplă* introducere în Marea Luptă. Amintiți-vă că Duhul Sfânt caută să influențeze copiii înainte de a se naște și continuă să impresioneze mințile

lor cu privire la bine și la rău. Cât de prețioasă este șansa noastră și cât de solemnă este responsabilitatea noastră de a coopera cu El în a-i conduce pe cei mici să găsească în Isus un Prieten iubitor și un Mântuitor!

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe măsură ce citiți aceste gânduri inspirate și, cu rugăciune, să adaptați acest program pentru a răspunde nevoilor clasei dumneavoastră de Școală de Sabat. Acest material este doar un ghid care vă va ajuta să exprimați fiecare gând în cuvinte proprii.

Rețineți aceste puncte-cheie:

- Isus este Creatorul și Mântuitorul nostru.
- Satana este dușmanul nostru.
- Ne predăm lui Isus.

Sugestii pentru program

Varianta 1

Oriental Trading oferă un fundal frumos pentru scena nașterii. Pentru a face figurinele individuale mai rezistente, montați-le pe carton.

Varianta 2

Folosește piese de fetru pentru a crea scena nașterii.

Următoarele sugestii sunt numerotate, astfel încât să se potrivească cu fișele de la paginile 6-16. Numerele de ordine sunt afișate pentru majoritatea elementelor. Vezi cheia de la pagina 2.

Notă pentru fișele #1- #6; #25 - #27

Aceste fișe sunt aceleași pentru fiecare program. Utilizați fișele goale pentru a nota idei/exerciții privind deschiderea/închiderea activităților familiare clasei tale.

Fișa #1 – Bine ați venit!

Asigurați-vă că cineva este prezent cu 15–20 minute înainte de începerea Școlii de Sabat. Amenajarea camerei și planificarea programului ar trebui să se desfășoare înainte de dimineața de Sabat.

Pregătește un coș special cu cărți cu imagini de Sabat, jucării de pluș, imagini de colorat etc. pentru copiii care ajung mai devreme. Începeți la timp – chiar dacă este prezent un singur copil. Salută cu bucurie fiecare copil și părinte!

Fișa #2 – Mașini – Biserică

Opțiuni activitate:

- Așezați biserica pe podea sau pe o placă acoperită cu iarbă falsă sau zăpadă.
- Copiii pun mașinile de jucărie în jurul bisericii.
- Copiii bat din palme, sună din clopoței sau lovesc cu bețișoarele în timp ce cântă.

Opțiune biserică:

- O fotografie a unei biserici (lipită pe carton)
- Cutie mică din carton pentru daruri

Fișa # 3 – Oglindă

Opțiuni:

- Oglindă de mână

Fișa #4 - Pungă sau cutie de cadou

- Utilizați o pungă mare de cadou sau o cutie de cadou. Scoateți obiectele unul câte unul – sau lăsați copiii să le scoată pe rând. Cântați un cântecel potrivit după ce ați vorbit despre fiecare obiect în parte.
- Selectați melodii și activități pentru fiecare element. Exemplu: obiect – fluture mare; activitate – bucle/noduri-fluture; cântecel - “The Butterfly”.

Fișa #5 – Băiat sau fată care se roagă

- Arată o imagine mare cu copilăși care se roagă.

Sugestie alternativă: Arată copiii care vorbesc cu Isus.

Fișa #6 - Poveste misionară/colectă

Din primii ani, copilășii pot fi încurajați să devină conștienți de nevoile altora și să învețe să nu fie egoiști. Timpul de misiune este o oportunitate ideală pentru a face acest lucru!

- În plus față de darul obișnuit al Școlii de Sabat, trimite acasă mici „pușculițe pentru daruri” (un borcan mic sau o cutie mică) sau borcane mici cu un autocolant cu Isus pe ele, pentru ca părinții să-i ajute pe cei mici să pună monede în ele. Amintiți-le să le aducă înapoi pentru colecta din Sabatul al Treisprezecelea.
- Planificați un proiect de Școală de Sabat, cum ar fi mâncare și îmbrăcăminte pentru o familie nevoiașă. Folosiți un recipient în care copiii pot pune diverse obiecte în fiecare săptămână. Pregătiți o poveste de misiune simplă: simplificați o povestire din *Veștile Misionare*.
- Folosiți piese mari din fetru pentru copiii lumii.

Alegeți un cântecel potrivit pentru daruri!

Fișa #7 – Scena Creației/steagurile lui Isus

Opțiuni pentru scena Creației: Cercuri ale Creației. Adăugați-L pe Isus la momentul potrivit. Aranjați scena Creației pe flanelograf. Adăugați-L pe Isus la momentul potrivit.

Activitate

Cântecel

- Clopoței
- „Isus este dragoste”. Lăsați copiii să se uite în oglindă când este cântat numele lor!

Fișa #8a – Satana/cutie de șervețele

Cutie cu șervețele - este mai ușor pentru copii să scoată șervețele din cutie. Desigur, copiii ar trebui să aibă un șervețel nou în fiecare săptămână.

Fișa #9 - Pergamentele biblice

Opțiuni:

- Faceți pergamente biblice simple — lipiți sau capsăți o mică bucată de pâslă (culoare crem) pe bețe de lemn. Adăugați un abțibild cu Isus.
- Biblii din fetru cu imaginea lui Isus în interior. Schimbați cuvintele cântecului: „Oamenii cițesc din cărțile lor/Bibliile lor.”

Fișa #10 – Piesă din fetru: Isus adult/păpușă

Opțiuni pentru Isus adult:

- Piesă mare din fetru cu Isus stând în picioare.
- Piesă de fetru din setul pentru povestiri biblice.

Pruncul Isus: Păpușă învelită într-o pătură albă.

Fișele #11a și #12a – Maria, înger, Iosif

Opțiuni înger: Lipiți îngerul pe carton. Mutați îngerul lângă Maria și apoi pe partea lui Iosif.

Opțiuni: Treci peste activitatea cu pergamentele biblice și cântecul pentru Iosif. Copiii bat din palme și cântă același cântec folosit pentru Maria.

Fișa # 13a, b – Măgar/coș

Copiii aduc alimente / haine pentru a le pune în coșul mic.

Opțiuni măgar: măgar de lut (de la magazine pentru grădină), măgar de jucărie

Fișa #14a – Bătând la „ușă”

Opțiuni:

- Atașați un mâner mic la o placă mică. Copiii bat la „ușă” în timp ce cântă.
- La fel ca opțiunea 1. Adăugați „ciocan pentru ușă” în centrul „ușii” pentru ca cei mici să bată.

Fișa #15a, b – Animale/staul/paie

Opțiuni animale:

- Animale de pluș, adică vaci și oi, pentru a le aranja în jurul scenei staulului.
- Imagini cu animale.

Opțiune staul:

Cutie simplă (lemn sau carton) suficient de mare pentru a cuprinde păpușa.

Opțiuni paie:

- Fire galbene legate între ele - pentru copii foarte mici.
- Paie reale - copiii pun paie dintr-o cutie sau pungă în iesle.

Fișa #16a – Balansoar/păpușă

Opțiuni:

- Copiii leagă păpușa într-un balansoar mic.
- Copiii leagă păpuși pe locurile lor.

Fișa #17 – Pergamente biblice (activitate opțională)

Dacă utilizați setul din fetru pentru scena nașterii, lăsați copiii să stea pe podea lângă păstori și să „citească” din pergamentele lor.

Fișa #18 – Clopoței

Copiii sună din clopoței.

Fișa #19a – Mielușei

Opțiuni:

- Fiecare copil ține un miel de pluș și vine la staul.
- Copiii poartă o eșarfă pe cap și vin la staul.

Fișa #20 – Pergamentele biblice (activitate opțională)

Vorbiți despre înțelepții care citesc Biblia, dacă timpul este scurt sau dacă cei mici sunt neliniștiți.

Fișa #21a, b – Stea/lanternă

Înger-stea: o stea mare care luminează frumos.

Stele mici: o lanternă mică pentru fiecare copil.

Fișa #21c – Cămile (opt)

Atașați o cămilă mare, ingenuncheată, din plastic pe o placă cu roți. Atașați o frânghie pentru a o trage în timp ce plimbați copiii. De obicei, cămile din plastic sunt disponibile la magazine în perioada Crăciunului.

Fișa #22 – Aur/smirnă/tămâie

Arătați cadourile:

- Aur – aur fals, pepite sau obiecte mici învelite în folie aurie.
- Sticlă de parfum. Aveți grijă cu pulverizarea. Unii adulți și copii sunt sensibili la parfum. Verificați mai întâi!

- Bucățele mici și colorate de tămâie. Păstrați-le într-un recipient închis, dacă oamenii sunt sensibili la mirosuri.

Opțional: arătați cadouri împachetate frumos.

Fișa #23 - Lecție biblică

Consultați Ghidul pentru instructori!

Lăsați destul timp pentru povestirea lecției biblice.

Cercurile din fetru: cercurile mari, în culori vii sunt o modalitate excelentă de a încuraja copiii să se grăbească să-și găsească un loc pentru a sta jos și a rămâne pe „locul” lor.

Fișa #24 - Pregătirea pentru biserică

Este binevenită reafirmarea îndemnului de a avea o atitudine de respect în biserică la finalul Școlii de Sabat. Luați-vă timp pentru a lăsa copiii să meargă pe vârfuri (le place să facă acest lucru) și să-și ducă degetele la buze. De-a lungul orei, vocea ta liniștită și comportamentul vor influența atât copiii, cât și părinții să păstreze o atitudine respectuoasă.

Fișă #25 - Vizitatori

Etichete de bun-venit pentru vizitatori.

Întâmpinați copiii și părinții la momentul potrivit după sosirea lor. Încurajați părinții să rămână. Dacă este posibil, oferiți un studiu biblic vizitatorilor (în special celor neadvențiști). Un cântec simplu și un abțibild cu numele copilului, sau un cartonaș cu versetul de memorat, sunt daruri adecvate pentru un vizitator.

Fișa #26 - Ziua de naștere.

Zilele de naștere reprezintă o ocazie de a recapitula lecțiile în care Domnul poartă de grijă unui copil. Încercați să evitați activitățile specifice, adică tortul aniversar, cântecul tradițional „La mulți ani!” și cadourile împachetate. Păstrează ziua de naștere orientată spre Hristos. Luați în considerare o lumânare simplă cu o imagine cu Isus pe ea; o felicitare și un mic cadou inclus (abțibilduri, de exemplu). Folosește un coș special pentru darul de ziua de naștere. Încheiați cu o rugăciune.

Fișa # 27 – Lucru manual/de luat acasă

- Luați acasă un lucru care vă amintește de lecție.
- Lucrul manual să fie coordonat cu lecțiile.

În deschidere:

- **Bun venit!**
- **Dă mâna cu copiii!**
- **Cântecel**

• **Mașini /Biserică**

(Copiii aduc mașini de jucărie la biserică)

- **Cântecel**

Cardurile pentru program pot fi printate și lipite pe carton. Aranjează și folosește cardurile în ordinea care răspunde cel mai bine nevoii voastre și timpului de la Școala de Sabat. Dacă trebuie să pleci pe neașteptate, asistentul poate continua fără probleme.

• **Oglindă**

(Fiecare copil se uită în oglindă în timp ce numele lui este cântat.)

- **Cântecel**

Pregătirea pentru rugăciune

- **Cutie sau pungă de cadou**

Flori, animale de pluș, produse alimentare din plastic etc.

Scoate obiectele pe rând. Vorbește-le copiilor despre „cadourile” speciale pe care ni le oferă Isus ca să fim fericiți.

- **Cântecel (Copiii bat din palme în timp ce cântă.)**

- **Băiat și fată rugându-se
(Arată-le imaginea!)**

Ce fac acești copii? Da, ei se roagă. Au ochii închiși? Țin mâinile împreunate? Stau pe genunchi? Da, sunt liniștiți și cuviincioși. Sunt gata să vorbească cu Isus. Sunt gata să spună: „Mulțumim, Isuse, pentru cadourile pe care ni le-ai dat!” Haideți să ne împreunăm și noi mâinile! Gata, acum urmează să vorbim cu Isus!

- **Cântece!**

5

ACTIVITATE MISIONARĂ • DARURI

6

- **TEMA: Pruncul Isus**
- **Scena Creației/obiecte din natură.
Clopote**

Cine a făcut lumea noastră mare și frumoasă? (Arătați spre cercul Creației de pe panou.) Da, Isus a făcut-o! (Adaugă-L pe Isus.) Pentru că Isus te iubește, El a făcut flori și pisicuțe. (Arată mai multe obiecte.) Isus a făcut și oameni – mămici și tătici, băieți și fete. Isus îi iubea pe oameni. Isus era fericit, iar oamenii pe care îi crease erau, de asemenea, fericiți. Ești fericit că Isus te-a creat și te iubește? (Sunați din clopoței și cântați.)

7

- **Satana**

- **Piese din fetru, cutie de șervețele**

Dar cineva foarte rău a vrut să strice lumea frumoasă creată de Isus. A fost Satana! (Adaugă pe Satana.) Satana a spus: „Vreau ca lumea să fie a mea! Vreau ca oamenii să mă asculte! Nu vreau ca oamenii să fie fericiți. O, cât de trist este că oamenii pe care i-a creat Isus au ascultat pe Satana! Isus era trist. Oamenii pe care i-a creat erau trîști. Acum nu mai erau fericiți. Au plâns. Luați un șervețel ca să vă ștergeți ochii, ca și când ați plânge.

8a

• Cântecel

Dar Isus a făcut ceva special. Isus a spus: „Nu, Satana, nu poți avea lumea Mea! Iubesc toți oamenii pe care i-am creat. Voi veni și îi voi ajuta să Mă asculte din nou. Voi veni ca un Copil mic. Voi crește și voi arăta tuturor cât de mult îi iubesc. Îi voi ajuta să spună ‘Nu’ Satanei.”

8b

• Pergamentele biblice

A spus Isus oamenilor că va veni? Da. Mămicile și tăticii, băieții și fetele au citit din pergamentele biblice. Ei au citit: „Isus va veni!” Cât de fericiți și entuziasmați au fost! Isus avea să-i iubească și să-i protejeze.

• Cântecel

9

• Piesă de fetru: Isus adult/păpușă

Isus era Fiul lui Dumnezeu. Și când a venit în lumea noastră, arăta așa? (Arătați-L pe Isus adult.) Nu. Sau așa? (Arătați păpușa) Da. Dumnezeu L-a trimis ca un Copil mic, așa cum și tu ai fost cândva.

10

• Maria / înger bătând din palme

Isus avea nevoie de o mămică. Pe cine a ales Dumnezeu să fie mama lui Isus? Dumnezeu a ales o doamnă specială. Numele ei era Maria. (Arătați spre Maria). Maria citește în pergamentul ei biblic. (Prefăceți-vă că citiți.) „Fiul lui Dumnezeu va veni! El va ajuta oamenii să se ferească de Satana!” (Închideți pergamentul.) Dumnezeu a trimis un înger să-i spună Mariei că Dumnezeu o alesese ca mămică pentru Fiul Său. (Mutați îngerul aproape de Maria.) Cum a spus îngerul că îl va chema pe copil? Da, Isus!

11a

Poate că Maria a cântat un cântec ca acesta.
(Stați în picioare și bateți din palme.)

- **Cântecel**

- **Iosif**

Pe cine a ales Dumnezeu ca tătic pentru Isus? Dumnezeu a trimis pe îngerul Gabriel la un om foarte bun, numit Iosif. (Arătați-l pe Iosif.) „Dumnezeu vrea ca tu să ai grijă de Isus”, i-a spus îngerul lui Iosif. Iosif a fost fericit când îngerul i-a spus că el urma să aibă grijă de Fiul lui Dumnezeu!

12a

- **Pergamente (opțional)**

Iosif citise în pergamentul său biblic și știa că Isus avea să vină în curând. Să ne prefăcem că suntem Iosif care citește.

- **Cântecel**

- **Măgar/coș**

Când sosise timpul ca Pruncul Isus să vină, Iosif și Maria au trebuit să meargă într-o călătorie lungă, lungă, în micul oraș Betleem, unde Copilul Isus avea să Se nască. Maria a pus în bagaje alimente, apă și haine pentru călătorie. Aveau o mașină cu care urmau să călătorească? Nu. Ei au trebuit să meargă pe jos. Iosif avea doar un măgaruș pentru a transporta lucrurile.

12b

13a

Puteți pregăti un coș pe care să-l poarte măgărușul.

Cântecel

- **Și/Sau**

13b

Să lovim bețișoarele, astfel încât să imite pașii făcuți de măgăruș.

- **Activitate: Bețișoare**

Cântecel

13b

• **Bătaie în ușa**

În cele din urmă, Maria, Iosif și măgărușul au ajuns în Betleem. Oh, cât de fericii erau să știe că, în curând, se puteau odihni. Cioc! Cioc! Iosif a bătut la ușa unui han unde puteau sta. Dar omul care a deschis ușa a spus: „Îmi pare rău, nu puteți sta aici, camerele sunt pline.” Iosif a mers la ușa următoare. Cioc! Cioc! Dar omul care a ieșit la ușă a spus: „Îmi pare rău, nu puteți sta aici, camerele sunt ocupate.”

14a

Când trec pe la voi, puteți să bateți în ușa aceasta micuță, așa cum a făcut și Iosif.

- **Cântecel**

14b

• **Animale/paie/staul**

În cele din urmă, Iosif și Maria au găsit un om bun care a spus: „Toate camerele sunt pline, dar voi puteți rămâne în staulul meu.” „Mulțumim”, au spus Iosif și Maria. Erau atât de obosiți. Erau fericiți pentru că găsiseră, în sfârșit, un loc de odihnă. Știți ce este un staul? Cine stă în staul? Da, vacile, oile și caii stau în staul!

15a

Sunt sigur că Iosif a făcut un pat frumos din paie pentru Maria. Apoi a făcut un pătuț frumos, în ieslea cu paie, pentru Copilul Isus care urma să vină curând. Mă ajutați să fac un pătuț moale în iesle?

• **Activitate:**

Copiii pun paie în iesle, în timp ce pianistul cântă în liniște:
„Departa-ntr-un staul”.

15b

• **Balansoar/păpușă**

Apoi, într-o noapte, în timp ce Iosif și Maria se aflau în staul, Copilul Isus S-a născut! În sfârșit, Isus venise ca un Copilaș, așa cum promisese. Maria privea la Pruncul Isus. Iosif Îl privea pe Copilul Isus. „Tu ești Fiul lui Dumnezeu”, au spus ei. Cât de fericiți erau! Sunt sigur că Maria Îl ținea pe Pruncul Isus cu atenție și Îl legăna ușor. Pe rând, vom legăna ușor bebelușul nostru, la fel cum Maria Îl legăna pe Copilul Isus.

16a

• **Cântecel**

16b

• Pergamente

În aceeași noapte în care S-a născut Isus, păstorii aveau grijă de oile lor pe dealurile de lângă Betleem. Păstorii citiseră pergamentele biblice. (Prefaceți-vă că citiți). Ei știau că Isus avea să vină în curând. Păstorii s-au rugat: „Dragă Isus, Te rugăm, vino curând!”

Cântecel (opțional)

17

• Înger/clopoței

Deodată, în fața păstorilor a apărut o lumină puternică. Era un înger! Frumosul înger strălucitor a spus: „Isus a venit! Isus a venit! Îl veți găsi culcat într-o iesle în orașul Betleem!” Apoi, o mulțime de îngeri strălucitori a umplut cerul nopții. Au cântat un cântec frumos. Erau atât de fericiți că Isus venise. Să sunăm din clopoței. Putem cânta și putem fi la fel de fericiți cum au fost și îngerii.

Cântecel

18

• Mielușei

Păstorii erau atât de fericiți. Au fugit repede până la staul și acolo L-au găsit pe Copilul Isus, așa cum le spusese îngerul. (Mutați piesele-păstori la iesle.) Sunt sigur că păstorii au spus: „Îți mulțumim, Isus, Îți mulțumim că ai venit, așa cum ai promis. Noi Te iubim, Isus! Știm că ești Fiul lui Dumnezeu și că ne vei proteja de Satana.”

19a

V-ar plăcea să vă prefaceți că sunteți păstori și să veniți să-L vedeți pe Pruncul Isus?

Poți să îți un miel și să vii la iesle!

Cântecel

Apoi, păstorii s-au întors la oile lor. Și când mergeau înapoi, spuneau tuturor ce văzuseră: „Isus a venit! Isus a venit!”

19b

• Pergamente biblice

Depart, într-un alt loc, unii oameni foarte înțelepți citeau Biblia. (Prefaceți-vă că citiți.) Ei au citit că, într-o zi, Dumnezeu avea să-L trimită pe Fiul Său, Isus. „Când va veni Isus?” se întrebau ei.

Cântecel

20

• Stea/cămilă/lanternă

Apoi, într-o noapte, înțelepții au văzut o stea foarte strălucitoare pe cer. (Arătați steaua.) Nu știau că steaua cea strălucitoare era formată din îngerii care le cântaseră păstorilor. Dumnezeu le-a spus oamenilor înțelepți să urmeze steaua ca să-L găsească pe Copilul Isus. Oamenii înțelepți au împachetat repede cadouri frumoase pentru a le oferi Pruncului Isus. (Arată cadouri.) Au împachetat mâncarea și hainele. Apoi au plecat pe cămilele lor și au început călătoria lungă pentru a-L găsi pe Copilul Isus.

21a

Ce vedeau în fiecare noapte strălucind pe cer? (Arătați stelele.) Da, steaua care avea să-i ajute să-L găsească pe Copilul Isus. Erau o mulțime de stele pe cerul nopții, dar steaua formată din îngeri era cea mai mare și mai strălucitoare dintre toate. Puteți face stele mici în timp ce formăm marea nostru înger-stea. (Stingeți luminile din cameră.)

Cântecel

21b

• Opțiune alternativă: Plimbare pe cămilă

Ce vedeau strălucind pe cer în fiecare noapte? Da, steaua de îngeri care îi ajută să-L găsească pe Copilul Isus. Rând pe rând, vom merge călare pe cămila noastră pentru a-L găsi pe Copilul Isus.

Cântecel

21c

• **Cadouri: aur, tămâie, smirnă**

Steaua de îngeri i-a condus pe înțelepți chiar la locul unde erau Maria, Iosif și Copilul Isus. Înțelepții erau atât de fericiți. Ei au îngenuncheat și au zis: „Îți mulțumim, Isus, Îți mulțumim că ai venit exact așa cum ai promis! Noi Te iubim, Isus! Știm că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și că ne vei proteja de Satana” Apoi, ei l-au oferit cadourile frumoase pe care le aduseseră. (Arățați cadourile copiilor.) Ei au oferit aur și tămâie. Și smirnă – care are un miros dulce.

22a

• **Copii. Piese din fetru**

Și voi îi puteți da lui Isus un cadou special. Nu aveți aur să-I dați lui Isus. Nu aveți nici tămâie sau smirnă frumoasă mirositoare pentru Isus. Știți ce-I puteți da lui Isus? Puteți să vă dați pe voi înșivă lui Isus! Când spuneți: „Isus, noi Te iubim”, vă predați lui Isus. Și Isus vă iubește și vă va feri mereu de Satana.

Cântecel

22b

LECȚIA BIBLICĂ

• **Cercuri din fetru**

V-a plăcut să învățați despre modul în care a creat Isus lumea noastră minunată?

Acum este timpul pentru istorisirea din Biblie.

Cântecel

• **Comentarii înainte de încheiere**

Să-i mulțumim din nou lui Isus pentru că a creat lumea noastră minunată și ne-a dat ziua specială de Sabat!

Rugăciune

Cântecel

23

24

Membru nou

În timp ce copiii cântă un cântecel, instructorul îl ia pe copilășul nou-venit și îl aduce în față ca să-l vadă toți copiii.

Cântecel

25

Vizitatori

Copiii bat din palme în timp ce cântă.

Cântecel

26

Zi de naștere

În timp ce se cântă, așază sărbătoritul pe un scăunel special.

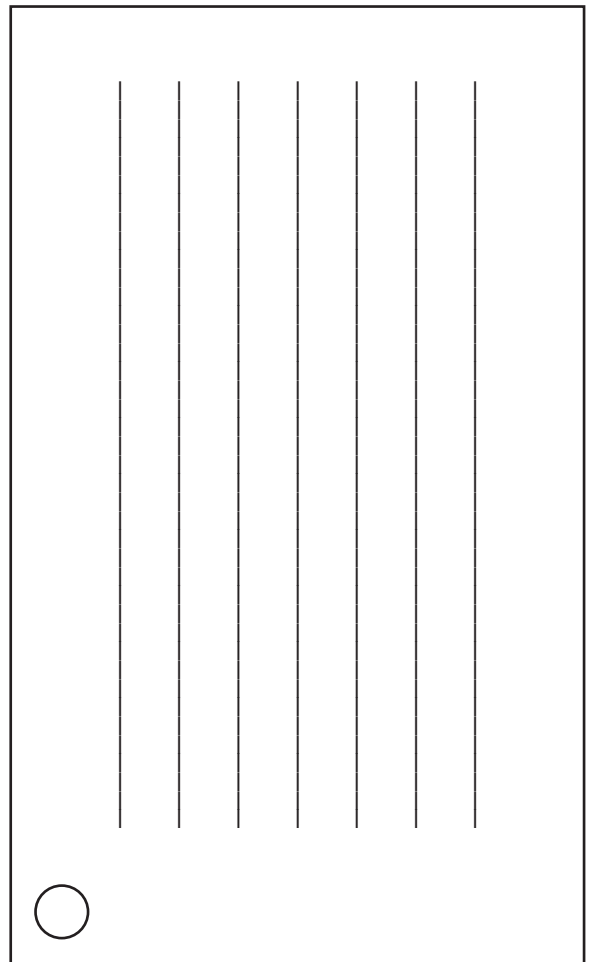
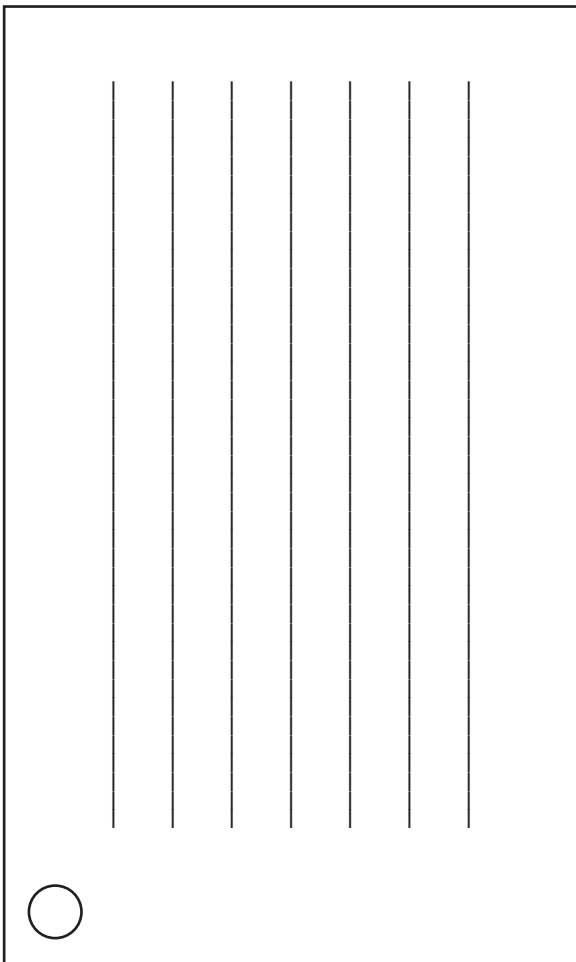
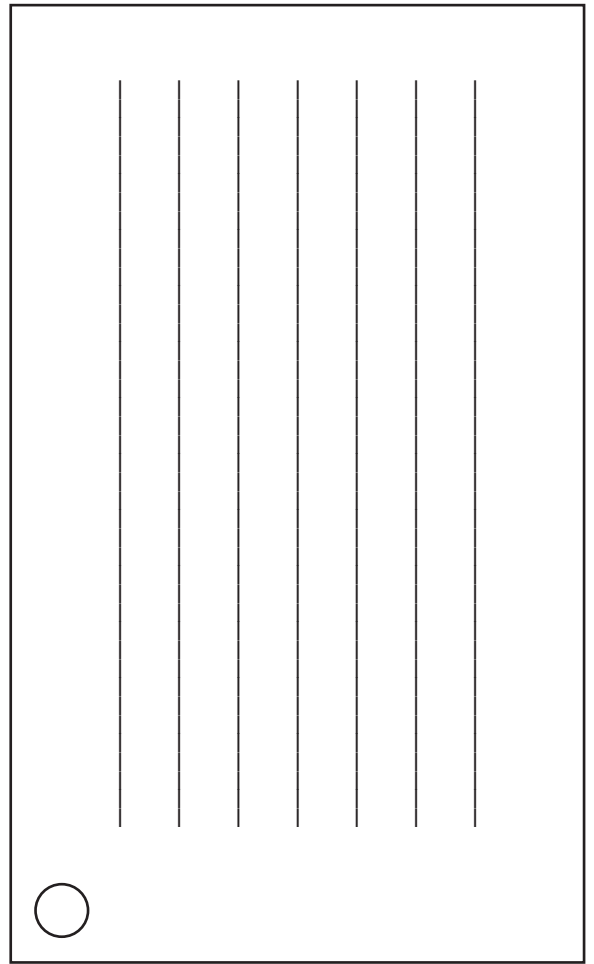
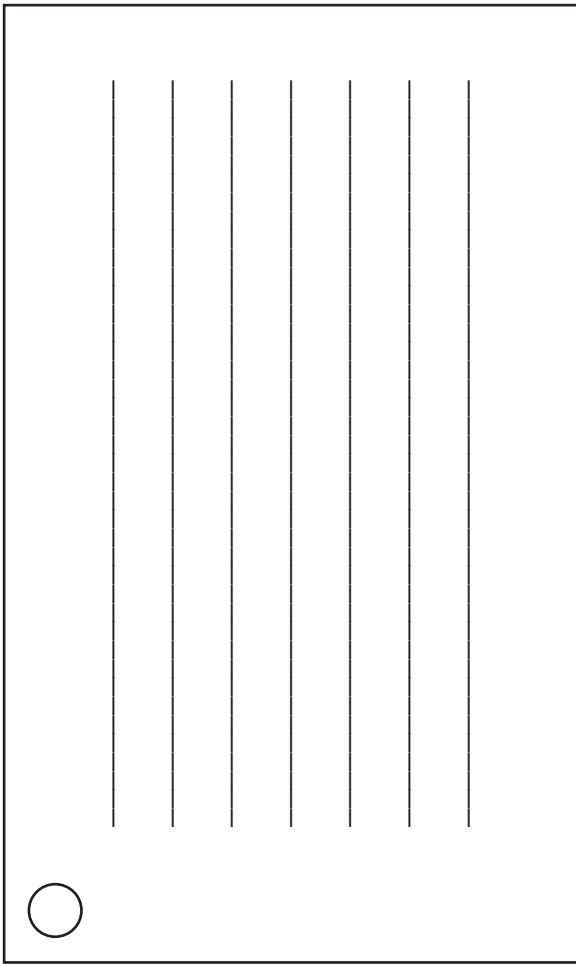
Cântecel

27

Activități

28

Sad, Sad Day

Adapted

Sad, sad day, when Sa-tan spoiled our world.

The first system of music for 'Sad, Sad Day' consists of two staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 2/4 time signature. It contains five measures of music: a half note chord (Bb, F), a quarter note G, a quarter rest, a quarter note A, a quarter note B, and a quarter note chord (Bb, F). The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing five measures: a half note chord (Bb, F), a quarter note G, a quarter note A, a quarter note B, and a quarter note chord (Bb, F). The lyrics 'Sad, sad day, when Sa-tan spoiled our world.' are written below the top staff.

So ve-ry sad, when Sa-tan spoiled our world.

The second system of music for 'Sad, Sad Day' consists of two staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 2/4 time signature. It contains five measures of music: a half note chord (Bb, F), a quarter note G, a quarter rest, a quarter note A, a quarter note B, and a quarter note chord (Bb, F). The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing five measures: a half note chord (Bb, F), a quarter note G, a quarter note A, a quarter note B, and a quarter note chord (Bb, F). The lyrics 'So ve-ry sad, when Sa-tan spoiled our world.' are written below the top staff.

Words © 2006 My Bible First. Music adapted from "Nursery Songs and Rhythms" The Judson Press.

Camels Went A-Walking

Cam-els went a - walk - ing, walk - ing, walk - ing;

The first system of music for 'Camels Went A-Walking' consists of two staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 2/4 time signature. It contains four measures of music: a quarter note G, a quarter note A, a quarter note B, and a quarter note chord (Bb, F). The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing four measures: a quarter note G, a quarter note A, a quarter note B, and a quarter note chord (Bb, F). The lyrics 'Cam-els went a - walk - ing, walk - ing, walk - ing;' are written below the top staff.

Cam-els went a - walk - ing, fol - low - ing the star.

The second system of music for 'Camels Went A-Walking' consists of two staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 2/4 time signature. It contains four measures of music: a quarter note G, a quarter note A, a quarter note B, and a quarter note chord (Bb, F). The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing four measures: a quarter note G, a quarter note A, a quarter note B, and a quarter note chord (Bb, F). The lyrics 'Cam-els went a - walk - ing, fol - low - ing the star.' are written below the top staff.

Words and arrangement © 2006 My Bible First

ACTIVITĂȚI DE SEZON

PRIMĂVARA

Păsări (soare, frunze, flori)

Arată soarele (fetru galben), o ramură cu frunze noi/proaspăt înverzită, flori de primăvară (naturale sau artificiale), păsări de jucărie. Pomii artificiali sunt un loc frumos unde poți „cocoța” păsările.

Variante de pasări:

- Păsări din fetru: decupează păsări vii colorate din fetru și lipește-le pe flanelograf.
- Păsări de jucărie care imită cât mai realist trilarile păsărilor.

Picături de ploaie (nori de ploaie)

Umbrelă: O umbrelă din plastic transparent este ideală. Evită umbrelele cu imagini caraghioase pe ele.

Variante de „ploaie”:

- Nor de ploaie: Decupează un nor din fetru. Coase sau lipește picături de ploaie pe nor.
- Umple o sticlă cu apă și găurește-i capacul pentru a le arăta copiilor „picăturile de ploaie”.

VARA

Copaci/Flori/Păsări

Arată-le copiilor imagini cu pomi, flori și păsări.

Rațe

Rațe de plastic sau de cauciuc. Un iaz simplu poate fi făcut dintr-un vas umplut cu apă. Pe fundul acestuia se pot pune câteva pietricele.

TOAMNA

Veveriță/Nuci

O veveriță de jucărie și câteva nuci decojite. Copiii vor „ascunde” nucile într-un coș plin cu frunze de toamnă.

Frunze de toamnă

Împrăștie frunze pe podea în timp ce vorbești. Să ai un coș sau o cutie în care să ții frunzele.

IARNA

Broaște țestoase/Broaște

În timpul iernii, broaștele țestoase și broaștele se ascund sub frunze, în crăpăturile buștenilor sau se îngroapă parțial în noroiul de pe fundul iazurilor. Dă-i fiecărui copil o broască din plastic sau o țestoasă pe care să o ascundă sub nisip, sub pietre sau sub bușteni. Sau lasă-le ascunse ca să le găsească cei mici.

Fulgi de nea

- Confectionează „fulgi de nea” din polistiren. Împrăștie pe podea câțiva „fulgi de nea” și pune-i pe copii să-i adune.

Urs/Peșteră

Copiii pun ursuleți de pluș într-o peșteră ca să „hiberneze”.

Variantă de peșteră:

- Folosește o cutie de dimensiune medie pe post de „peșteră”. Decorează cutia cu un material gri sau maro. Nu uita că partea din față a cutiei trebuie să arate ca o intrare în peșteră.

EXERCITIIL DE SEZON (PRIMĂVARA)

• Păsări

Când gerul și zăpada depusă în timpul iernii dispar, începem să simțim soarele cald și plăcut de primăvară. Primăvara este un anotimp special. Atunci încep să înverzească copacii. Treptat, florile încep să crească. Și dacă ascuți cu atenție, vei auzi cântecele păsărilor. Probabil că spun și ele: „A sosit primăvara! Îți mulțumim, Isus, pentru primăvară!” Sunteți fericiți fiindcă Isus a făcut primăvara? Haideți să cântăm!

Cântecel

EXERCITIIL DE SEZON (PRIMĂVARA)

• Picături de ploaie (Nori de ploaie)

Ce cade din cer primăvara? Fulgi de nea? Nu. Ploaia? Da. Isus trimite ploaia ca să ude iarba, pomii și pentru ca florile să crească. Vă place să priviți ploaia? Să facem cu rândul pentru a sta sub umbrelă, în timp ce cântăm despre picăturile de ploaie. (Opțional. Copiii întind mâinile în față și imită cu degetele căderea ploii.)

Cântecel

EXERCITIIL DE SEZON (VARA)

• Copaci /Flori /Păsări

Îmi place vara! Vouă? Isus ne-a dăruit razele calde, plăcute ale soarelui. Soarele ajută copacii să crească înalți. Să întindem mâinile în sus în timp ce cântăm! Căldura soarelui ajută florile viu colorate să crească. Haideți să ne ridicăm și să ne prefăcem că suntem asemenea florilor care se apleacă în bătaia vântului! Și păsările iubesc lumina soarelui. Ele zboară și cântă fericite.

Cântecel

EXERCITIIL DE SEZON (VARA)

• Rațe

Îmi puteți spune ce este aceasta? Da, este o rață. Cine a făcut rața? Isus a făcut-o. Vara, rațelor le place să înoate în apă. Haideți să punem rășuștele în apă, în timp ce cântăm!

Cântecel

EXERCIȚII DE SEZON (TOAMNA)

• Frunze de toamnă

Îmi place să privesc copacii mari, înalți. Isus acoperă pomii cu frunze verzi ca să avem umbră în timpul verii călduroase. Ce se întâmplă după ce trece vara? Ce pătesc frunzele verzi? Încep să devină portocalii, roșii, galbene sau maro, apoi cad pe pământ. Căutați câteva frunze frumoase și puneți-le în coșuleț!

• Cântecel

EXERCIȚII DE SEZON (TOAMNA)

• Veveriță /Nuci

Știi ce este aceasta? Da, este o veveriță. Cine a creat veverița? Isus a creat veverițele. Ce fac ele? Caută nuci. Veverițelor le place să ascundă nucile pe care le-au găsit ca să le poată mânca în timpul iernii. Haideți să ajutăm veverița să-și ascundă nucile!

• Cântecel

EXERCIȚII DE SEZON (IARNA)

• Fulgii de zăpadă

Câteodată, în timpul iernii, ceva alb și rece cade din cer. Despre ce credeți că este vorba? (Arată-le fulgi de zăpadă sau zăpadă reală, dacă este posibil.) Zăpada este făcută din mulți fulgi mici de gheață. Isus a făcut fiecare fulg de zăpadă atât de frumos! Puteți veni să vă alegeți câțiva fulgi frumoși de zăpadă în timp ce cântăm!

• Cântecel

EXERCIȚII DE SEZON (IARNA)

• Urs /Peșteră

În timpul iernii, când este foarte frig și zăpada a acoperit pământul, cum te încălzești? Da. Te îmbraci cu un pulover sau un palton. Porți mănuși și căciulă călduroasă. Cu ce te încălți? Cu cizme călduroase. (Arată obiectele.) Dar ce fac urșii bruni ca să se încălzească în timpul iernii? (Arată ursul.) Isus îi dă ursului brun o haină de blană călduroasă. De asemenea, Isus îl ajută pe urs să găsească o peșteră în care să se adăpostească pe toată perioada iernii.

• Cântecel

EXERCITIILE DE SEZON (IARNA)

• Broasca țestoasă / Broasca

Iarna este frig. Câteodată se așterne neaua pe pământ, iar lacurile și iazurile îngheață. Când este frig, ești recunoscător pentru faptul că trăiești într-o casă frumoasă și caldă? Dar unde locuiesc animalele când este frig? Isus ajută fiecare animal să știe unde să se adăpostească. Broasca este un animal micuț care doarme toată iarna. Stă la căldură, ascunzându-se sub frunze, sub butuci sau în noroi.

• Cântecel

• Activitate

Cântă împreună cu cei mici un cântecel pe o temă aleasă de ei (despre Isus, despre natură, despre animale etc.).

MESAJE INSPIRATE

Referințe din Scriptură

Iosif – Matei 1:18-25

Maria – Luca 1:26-38

Betleem/ Păstori – Luca 2:1-20

Magii – Matei 2:1-12

PATRIARHI ȘI PROFETI

„De ce a fost îngăduit păcatul?” – capitolul 1

„Creația” – capitolul 2

„Ispitirea și căderea” – capitolul 3

„Planul de mântuire” – capitolul 4

Venirea Celui Promis

Texte selectate din *Hristos, Lumina lumii*, capitolele 1-6

Originea păcatului

„Păcatul a luat naștere prin înălțarea de sine. Lucifer, heruvimul acoperitor, a dorit să fie cel dintâi din cer. El a căutat să câștige controlul asupra ființelor cerești, să le despartă de Creatorul lor și să le câștige adorarea pentru sine. De aceea, el l-a prezentat în mod fals pe Dumnezeu, atribuindu-I dorința de înălțare de sine. El a căutat să pună în seama Creatorului iubitor trăsăturile sale rele de caracter. În felul acesta i-a înșelat el pe îngeri. Tot așa i-a înșelat și pe oameni. El i-a făcut să pună la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu și să nu aibă încredere în bunătatea Sa. Pentru că Dumnezeu este un Dumnezeu drept și de o extraordinară măreție, Satana i-a determinat să-L considere ca fiind sever și neiertător. În felul acesta, el i-a convins pe oameni să i se alătore în rebeliune împotriva lui Dumnezeu, și bezna nenorocirii s-a coborât asupra lumii.”

Planul lui Dumnezeu

Planul pentru răscumpărarea noastră n-a fost un gând venit ulterior, un plan formulat după căderea lui Adam. A fost o descoperire a „tainei care a fost ținută ascunsă timp de veacuri.” ([Romani 16:25](#)) A fost o dezvăluire a principiilor care, din veacuri veșnice, sunt temelia tronului lui Dumnezeu. De la început, Dumnezeu și Hristos au știut de apostazia lui Satana și de căderea omului prin puterea înșelătoare a celui rău. Dumnezeu n-a ordonat ca păcatul

să ia ființă, dar i-a prevăzut existența și a luat măsuri ca să întâmpine această teribilă situație. Atât de mare a fost iubirea Sa pentru lume, încât Se hotărî să dea pe unicul Său Fiu, „pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” ([Ioan 3:16](#))

Prin natură, prin tipuri și simboluri, prin patriarhi și profeți, Dumnezeu vorbise lumii. Trebuia ca învățăturile să fie date oamenilor în limbaj omenesc. Solul legământului trebuia să vorbească. Glasul Său trebuia să fie auzit în templul Său. Hristos trebuia să vină și să exprime cuvinte care să fie înțelese cât se poate de limpede și pe deplin. El, autorul adevărului, trebuia să separe adevărul de pleava învățăturilor omenești, care îl făceau fără nici un efect. Principiile guvernării lui Dumnezeu și planul de mântuire trebuiau să fie clar lămurite. Învățăturile Vechiului Testament trebuiau să fie în întregime prezentate în fața oamenilor.

De ce a venit Isus

„Îi vor pune numele Emanuel (...) Dumnezeu cu noi.” „Lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu” se vede „pe fața lui Isus Hristos”. Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era „chipul lui Dumnezeu”, chipul măreției și maiestății Sale, „strălucirea slavei Lui”. Și tocmai pentru a manifesta această slavă a venit El în lumea noastră. Pe acest pământ întunecat de păcat, El a venit să descopere lumina iubirii lui Dumnezeu, pentru a fi

“Dumnezeu cu noi”. De aceea, despre El s-a profetizat că „Îi vor pune numele Emanuel”.

Venind să locuiască aici, cu noi, Isus avea să-L descopere pe Dumnezeu atât oamenilor, cât și îngerilor.

Se va vedea că slava ce strălucește pe fața lui Isus este slava iubirii ce se jertfește pe sine. În lumina de la Calvar se va vedea că legea iubirii ce renunță la sine este legea vieții pentru pământ și pentru cer; că iubirea care „nu caută folosul său” își are izvorul în inima lui Dumnezeu și că în Cel blând și smerit se manifestă caracterul Aceluia care locuiește în lumina de care nici un om nu se poate apropia.

Poporul ales

Timp de peste o mie de ani, poporul iudeu așteptase venirea Mântuitorului. De acest eveniment iudeii își legaseră speranțele lor cele mai strălucite. În cântec și profeție, în slujba templului și în rugăciunea de acasă, ei așezaseră Numele Lui. Și cu toate acestea, la venirea Sa, ei nu L-au cunoscut...

În timp ce doreau venirea lui Mesia, iudeii nu înțelegeau cu adevărat misiunea Sa. Ei nu căutau izbăvirea din robia păcatului, ci eliberarea de sub romani. Ei Îl așteptau pe Mesia să vină ca un cuceritor, să sfărâme puterea asupritorului, să înalțe pe Israel în poziția de autoritate universală. În felul acesta, se pregătea calea ca ei să-L lepede pe Mântuitorul.

Oamenii, în întunericul și asuprirea în care se găseau și având cârmuitori setoși de putere, tânjeau după venirea Aceluia care avea să-i înfrângă pe vrăjmașii lor și să refacă împărăția lui Israel. Ei studiaseră profețiile, dar fără pătrundere spirituală. În felul acesta, ei au trecut cu vederea acele texte biblice care arătau umilința lui Hristos la prima Sa venire și au aplicat greșit pe cele care vorbeau despre slava Sa la a doua venire. Îngâmfaarea le-a întunecat înțelegerea. Ei au interpretat profeția potrivit cu dorințele lor egoiste.”

Cei credincioși

Printre iudei se aflau totuși suflete statornice, urmași ai aceluiași neam sfânt prin care fusese păstrată cunoașterea de Dumnezeu. Aceștia așteptau încă nădejdea făgăduinței făcute strămoșilor.

Satana căuta să îndepărteze de la oameni cunoașterea despre Dumnezeu, să le abată atenția de la tem-

plul lui Dumnezeu și astfel să-și statornicească propria împărăție. Lupta lui pentru suprașterie păruse a fi aproape încununată de succes. Este adevărat că în fiecare generație Dumnezeu a avut reprezentanții Săi. Chiar și între păgâni erau persoane prin care Hristos lucra pentru ridicarea oamenilor din mocirla păcatului, din starea lor decăzută. Dar oamenii aceștia erau disprețuiți și urâți. Mulți dintre ei au suferit o moarte violentă. Umbra întunecată pe care Satana o aruncase asupra lumii devenea din ce în ce mai adâncă și tot mai adâncă.

Împlinirea promisiunii

Când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său (...) ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea.” (Galateni 4:4,5)

Venirea Mântuitorului a fost prevestită în Eden. Când au auzit prima dată făgăduința, Adam și Eva așteptau să se îplinească în foarte scurt timp. Ei au primit cu mare bucurie pe primul lor născut, sperând că el putea fi Eliberatorul. Dar împlinirea făgăduinței a întârziat. Cei care au primit-o pentru prima dată au murit fără să-i vadă împlinirea. Începând de la Enoh, făgăduința a fost repetată prin patriarhi și profeți, păstrând vie nădejdea arătării Sale; și, cu toate acestea, El nu a venit. Profeția lui Daniel descoperea timpul venirii Sale, dar nu toți au interpretat corect solia. Veacurile au trecut unul după altul; glasurile proorocilor au tăcut. Mâna opresorului apăsa greu asupra lui Israel și mulți erau gata să zică: „Zilele se lungesc și toate vedeniile rămân neîmplinite.” (Ezechiel 12:22)

Dar, ca și stelele în vastul circuit al drumului rânduit lor, planurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă și nici întârziere. Când marele orologiu al vremii a indicat ceasul acela, Isus S-a născut în Betleem. „Când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său.” Providența divină îndrumase mișcările națiunilor, precum și torentul pasiunilor și influenței omenești, până când lumea era gata pentru venirea Mântuitorului. Națiunile erau unite sub o singură cârmuire. O singură limbă se vorbea aproape peste tot, fiind pretutindeni recunoscută ca limbă literară. Iudeii, împrăștiați în toate țările, se adunau la Ierusalim pentru sărbătorile anuale. Când se întorceau în locurile pe unde trăiau, ei puteau să răspândească

în toată lumea vestea despre venirea Mântuitorului.

Împăratul slavei s-a umilit nespun pentru a îmbrăca natura omenească. Mediul pământesc în care a trăit era neprielnic și respingător. Slava Sa a fost acoperită, pentru ca maiestatea înfățișării Sale să nu devină un punct de atracție. El a evitat orice strălucire exterioară. Bogățiile, onoarea lumească și mărirea omenească niciodată nu pot să salveze un suflet de la moarte; Isus a avut grijă ca nici o atracție de natură pământescă să nu-i determine pe oameni să se adune în jurul Său. Numai frumusețea adevărului ceresc trebuia să-i atragă pe aceia care aveau să-L urmeze. Caracterul lui Mesia fusese prevestit cu mult timp înainte în profeție și El dorea ca oamenii să-L primească pe temeiul mărturiei Cuvântului lui Dumnezeu.

Îngerii vizitează pământul

Îngerii se minunară de mărețul plan al răscumpărării. Ei urmăreau să vadă cum avea să-L primească poporul lui Dumnezeu pe Fiul Său, îmbrăcat în haina naturii omenești. Îngeri cerești au coborât în țara poporului ales. Alte națiuni se țineau de legende și se închinau la dumnezei falși. În țara unde se descoperise slava lui Dumnezeu și unde strălucise lumina profeției au venit îngerii. Ei au mers nevăzuți la Ierusalim, la cei rânduiți să explice Oracolele sfinte și la slujitorii casei lui Dumnezeu. Deja lui Zaharia, preotul, în timp ce slujea la altar, i se vestise apropiata venire a lui Hristos. Deja înainte-mergătorul era născut, iar misiunea sa era dovedită prin minuni și profeție. Vestea despre nașterea Lui și despre minunata însemnătate a misiunii Lui se răspândise pretutindeni. Cu toate acestea, Ierusalimul nu se pregătea să-și primească Mântuitorul.

Solii cerești priveau cu uimire la nepăsarea aceluiași popor, pe care Dumnezeu îl chemase să transmită lumii lumina adevărului sfânt. Națiunea iudaică fusese păstrată ca martoră că Hristos trebuia să Se nască din seminția lui Avraam și din neamul lui David; cu toate acestea, oamenii nu știau că venirea Lui era acum apropiată. În templu, sacrificiul de dimineață și de seară arăta zilnic spre Mielul lui Dumnezeu; dar nici aici nu se făcea nici o pregătire pentru primirea Sa. Preoții și învățătorii națiunii nu știau că cel mai mare eveniment al veacurilor era gata să aibă loc. Ei își repetau rugăciunile fără înțeles și îndeplineau ritualurile

închinării pentru a fi văzuți de oameni, dar, în goana lor după bogății și onoruri lumești, nu erau pregătiți pentru arătarea lui Mesia. Aceeași indiferență stăpâna tot pământul lui Israel. Inimile egoiste și lumești nu erau mișcate de bucuria care făcea să tresalte tot cerul. Doar câțiva doreau cu ardoare să-L vadă pe Cel Nevăzut. Acestora le-a fost trimisă solia cerească.

Călătoria la Betleem

Îngerii i-au însoțit pe Iosif și pe Maria în timp ce călătoreau de la căminul lor din Nazaret până la cetatea lui David. Decretul Romei imperiale pentru înscrierea oamenilor din vastul ei cuprins se extindea până la locuitorii de printre dealurile Galileii. După cum, pe vremuri, Cir fusese chemat la tronul imperiului universal, ca să poată pune în libertate pe captivii Domnului, tot astfel Cezar August a fost făcut mijlocul pentru îndeplinirea planului lui Dumnezeu de a o aduce pe mama lui Isus la Betleem. Ea era din neamul lui David, și Fiul lui David trebuia să Se nască în cetatea lui David. Din Betleem, zicea profetul, „va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel, și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.” (Mica 5:2) Dar în cetatea neamului lor împărătesc, Iosif și Maria nu au fost recunoscuți sau onorați. Obosiți și fără adăpost, ei au străbătut tot drumul îngust, de la poarta cetății până la extremitatea de răsărit a orașului, căutând în zadar loc de odihnă pentru noapte. Pentru ei nu s-a găsit nici o cameră la hanul aglomerat. Într-un adăpost rudimentar pentru animale, ei au găsit în cele din urmă refugiu și aici S-a născut Mântuitorul lumii.

Păstori

Oamenii nu știau lucrul acesta, dar vestea a umplut cerul de bucurie. Cu un interes tot mai profund și mai calduros, ființele sfinte din lumea luminii erau atrase spre pământ. Lumea întregă era mai strălucitoare datorită prezenței Sale. Deasupra dealurilor Betleemului s-a adunat o mulțime imensă de îngeri. Ei așteptau semnalul de a aduce lumii vestea cea bună. Dacă ar fi fost credincioși în răspunderea încredințată lor, conducătorii lui Israel ar fi putut să aibă parte de bucuria de a vesti nașterea lui Isus. Dar acum ei au fost lăsați la o parte.

Dumnezeu declară: „Voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat.” (Isaia 44:3) „Celui fără prihană îi răsare o lumină în întuneric.” (Psalmii 112:4) Acelora care caută lumina și care o acceptă cu bucurie le vor răsări razele strălucitoare de la tronul lui Dumnezeu.

Pe câmpiile unde tânărul David își condusesese turma, păstorii încă mai vegheau în timpul nopții. În orele acelea de liniște, ei vorbeau împreună despre Mântuitorul făgăduit și se rugau pentru venirea Împăratului pe tronul lui David. „Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare. Dar îngerul le-a zis: ‘Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.’”

La cuvintele acestea, priveliști de slavă inundă inimile păstorilor care ascultă. A venit Liberatorul lui Israel! Putere, mărire, triumf sunt legate de venirea Sa. Dar îngerul trebuie să-i pregătească pentru a-L recunoaște pe Mântuitorul lor în sărăcie și umilință. „Iată semnul după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle.” Solul ceresc le liniștise temerile. Le spusese cum să-L găsească pe Isus. Cu delicată considerație față de slăbiciunea lor omenască, le dăduse timp să se deprindă cu strălucirea divină. Apoi bucuria și slava nu mai puteau să fie ascunse. Toată câmpia a fost luminată de puternica strălucire a oștirilor lui Dumnezeu. Pământul era tăcut și cerul plecat să asculte imnul:

„Slavă lui Dumnezeu în locurile preainalte
Și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui.”

O, dacă familia omenească ar putea recunoaște astăzi imnul acesta! Declarația făcută atunci, imnul cântat atunci vor crește până la încheierea vremii și vor răsună până la marginile pământului. Când Soa-

rele Neprihănitii va răsări cu vindecarea sub aripile Sale, cântecul acesta va fi repetat de glasul unei mari mulțimi, ca vuietul unor ape multe, zicând: „Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărătească.” (Apocalipsa 19:6)

După ce îngerii au dispărut, lumina s-a stins și umbrele nopții au căzut din nou pe dealurile Betleemului. Dar în mintea păstorilor a rămas cel mai strălucitor tablou văzut vreodată de ochi omenești. „După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întorcă în cer, păstorii au zis unii către alții: ‘Haidem să mergem până la Betleem și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul’. S-au dus în grabă

și au găsit pe Maria, pe Iosif și pe Pruncul culcat în iesle.”

Plecând de acolo cuprinși de mare bucurie, au început să vestească lucrurile pe care le-au văzut și le-au auzit. „Toți cei ce i-au auzit s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii. Maria păstra toate cuvintele acelea și se gândea la ele în inima ei. Și păstorii s-au întors, slăvind și laudând pe Dumnezeu.”

Cerul și pământul nu sunt astăzi mai departe unul de altul decât atunci

când păstorii ascultau cântecul îngerilor. Omenirea este încă tot așa de mult obiectul grijii cerului ca atunci când oamenii simpli, cu ocupații obișnuite, au întâlnit îngeri în miezul zilei și au vorbit cu soții cerești prin vii și pe câmpii. Cerul poate fi foarte aproape de noi pe drumurile obișnuite ale vieții. Îngeri din locuri cerești vor sprijini pașii acelora care vin și merg la porunca lui Dumnezeu.

Magii

După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim și au întrebat: ‘Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă I-am vă-

Scopul lui Satana era de a produce o despărțire veșnică între Dumnezeu și om; însă în Hristos ajungem mult mai strâns uniți cu Dumnezeu decât dacă n-am fi căzut niciodată în păcat. Luând natura noastră, Mântuitorul S-a legat de omenire cu o legătură ce nu se va rupe niciodată.

zut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui'.”

Acești înțelepți din Răsărit erau filozofi. Ei aparțineau unei clase mari și influente, care cuprindea oameni de viță nobilă și care deținea mare parte din bogăția și știința națiunii lor. Printre aceștia, erau mulți care îi înșelau pe cei creduli. Alții însă, care erau sinceri, studiau descoperirile lui Dumnezeu din natură și erau onorați pentru integritatea și înțelepciunea lor. Un astfel de caracter aveau și înțelepții care au venit la Isus.

Lumina lui Dumnezeu strălucește totdeauna în mijlocul întunecimii păgânismului. Atunci când au studiat cerurile înstelate și au căutat să pătrundă taina ascunsă în căile lor luminoase, acești magi au contemplat gloria Creatorului. Căutând să înțeleagă mai bine, ei s-au îndreptat spre Scripturile evreilor. În țara lor, scrierile profetice, care preziceau venirea unui învățător divin, au fost păstrate ca o comoară. Balaam făcea parte din rândul magilor, deși cândva fusese un profet al lui Dumnezeu; inspirat de Duhul Sfânt, el proorocise despre prosperitatea lui Israel și arătarea lui Mesia; iar proorociile lui trecuseră prin tradiție de la generație la generație. Dar, în Vechiul Testament, venirea Mântuitorului era mai clar descoperită. Magii au aflat cu bucurie că venirea Sa era aproape și că lumea întreagă avea să fie plină de cunoașterea slavei Domnului.

În acea noapte, când slava lui Dumnezeu se revărsa pe dealurile Betleemului, magii au văzut pe ceruri o lumină misterioasă. Când lumina s-a stins, o stea luminoasă a apărut și zăbovea pe cer. Nu era nici stea fixă, nici planetă, și fenomenul a trezit cel mai viu interes. Acea stea era o grupă depărtată de îngeri luminoși, dar magii nu știau lucrul acesta. Cu toate acestea, ei simțeau că steaua are pentru ei o deosebită însemnătate. Ei i-au consultat pe preoți și pe filozofi și au cercetat pergamentele vechilor cronici. Profetia lui Balaam glăsuia astfel: „O stea răsare din Iacov. Un toiag de cârmuire se ridică din Israel.” (Numeri 24:17) Să fi fost această stea neobișnuită trimisă ca un prevestitor al Celui Făgăduit? Magii au întâmpinat cu bucurie lumina adevărului trimis din cer; acum, ea se revărsa asupra lor în raze tot mai strălucitoare. Prin vise, au fost îndrumați să meargă să-L caute pe Prințul nou-născut.

O credință mare - După cum, prin credință, Avraam a plecat la chemarea lui Dumnezeu, „fără să

știe unde se duce” (Evrei 11:8), după cum, prin credință, Israel a urmat stâlpul de nor către Țara Făgăduită, tot așa și aceștia dintre neamuri au plecat să-L găsească pe Mântuitorul făgăduit. Orientul avea din abundență lucruri prețioase și magii n-au pornit la drum cu mâna goală. Era obiceiul ca prinților sau altor personalități de seamă să li se ofere daruri, ca un act de omagiu, și astfel cele mai valoroase daruri pe care acea țară le putea oferi au fost aduse ca o jertfă de închinare înaintea Aceluia în care toate neamurile pământului aveau să fie binecuvântate. Era necesar să călătorească noaptea, pentru a nu pierde steaua din vedere; iar călătorii foloseau timpul repetând proorociile tradiționale și vestirile profetice cu privire la Acela pe care ei îl căutau. La fiecare popas, cercetau profesiile și li se întărea convingerea că sunt conduși de Dumnezeu. Pe lângă faptul că aveau steaua în fața lor ca un semn exterior, aveau și dovada lăuntrică din partea Duhului Sfânt, care lucra asupra inimii lor și le insufla speranță. Călătoria, deși lungă, era fericită pentru ei.

Sosirea la Ierusalim- Ei au ajuns în țara lui Israel, unde coborâra Muntele Măslinilor, având Ierusalimul în față, când, deodată, steaua care i-a condus pe drumul lor obositor se opri deasupra templului, iar după un timp, dispăru dinaintea privirii lor. Cu pași energici porniră mai departe, nădăjduind cu încredere ca nașterea lui Mesia să fie rostirea fericită a oricărei limbi. Dar cercetările lor sunt zadarnice. Intrând în cetatea sfântă, ei s-au îndreptat spre templu. Spre surprinderea lor, nu găsesc pe nimeni care să știe ceva despre Împăratul nou-născut. Întrebările lor nu produc nici o expresie de bucurie, ci mai degrabă de surprindere, de teamă și de dispreț.

Preoții povestesc tradiții. Ei înalță în slăvi religia și sfințenia lor, în timp ce pe greci și pe romani îi denunță ca păgâni și păcătoșii păcătoșilor. Acești înțelepți nu sunt idolatri și, în fața lui Dumnezeu, sunt cu mult mai presus decât așa-ziii Săi închinători; cu toate acestea, sunt priviți de iudei ca păgâni. Nici chiar cei rânduiți ca păstori ai Scrierilor Sfinte nu primesc cu simpatie arzătoarele lor întrebări.

Irod - Sosirea magilor a fost repede făcută cunoscută prin tot Ierusalimul. Pelerinajul lor ciudat a produs o frământare în mijlocul oamenilor, ce a ajuns până la palatul împăratului Irod. Vicleanul edomit

s-a tulburat de vestea unui posibil rival. Nenumărate crime mânjiseră drumul său la tron. Fiind de sânge străin, era urât de poporul peste care domnea. Singura lui siguranță era protecția Romei. Dar acest nou Prinț avea o pretenție mai mare. Considera că S-a născut pentru a conduce o împărăție.

Irod bănuia că preoții complotează cu străinii, pentru a declanșa o revoltă populară ca să-l dea jos de pe tron. Cu toate acestea, el își ascunse neîncrederea, hotărât fiind să le zădărnicească planurile prin iscusința lui mai rafinată. Convocând adunarea preoților de seamă și a cărturarilor, îi întrebă în legătură cu învățătura din cărțile lor sfinte cu privire la locul nașterii lui Mesia.

Această întrebare, pusă de uzurpatorul tronului și făcută la cererea străinilor, a stârnit îngâmfaarea învățătorilor iudei. Indiferența cu care căutau prin cărțile profeților l-a exasperat pe tiranul gelos. El gândea că ei încearcă să ascundă cunoștințele pe care le aveau în această privință. Cu o autoritate pe care ei nu îndrăzneau să o desconsidere, el le-a ordonat să facă o cercetare amănunțită și să declare locul de naștere al Împăratului așteptat de ei. „În Betleemul din Iudea”, i-au răspuns ei, „căci iată ce a fost scris prin proorocul:

‘Și tu Betleeme, țara lui Iuda,
Nu ești nicidecum cea mai neînsemnată
Dintre căpeteniile lui
Iuda;
Căci din tine va ieși o
Căpetenie,
Care va fi păstorul po-
porului Meu Israel.’”

Irod îi invită apoi pe magi la o întrevedere secretă. Un uragan de mânie și teamă vuia în inima sa, dar el păstra o înfațișare liniștită și îi primi pe străini foarte curtenitor. El întrebă despre timpul când se arătase steaua, făcându-se că salută cu bucurie vestea nașterii lui Hristos. El îi rugă stăruitor pe vizitatorii săi: „Duceți-vă și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc: și când Îl

veți găsi, dați-mi și mie de știre, ca să vin și eu să mă închin Lui”. Zicând așa, le dădu voie să-și continue drumul spre Betleem.

Preoții și bătrânii - Preoții și bătrânii din Ierusalim nu erau așa de necunoscători cu privire la nașterea lui Hristos cum se arătau. Vestea despre vizita îngerilor la păstori fusese dusă la Ierusalim, dar rabinii o socotiseră ca fiind neimportantă pentru preocuparea lor. Ei înșiși L-ar fi putut găsi pe Isus și ar fi putut fi gata să-i conducă pe magi la locul Lui de naștere; dar, în loc să se petreacă lucrurile în felul acesta, înțelepții aceștia au venit să le atragă atenția asupra nașterii lui Mesia. „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor?” au zis ei. „Fiindcă l-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.”

În aceste împrejurări, îngâmfaarea și invidia au închis ușa în fața luminii. Dacă s-ar fi dat ascultare veștilor aduse de păstori și de magi, acest fapt i-ar fi pus pe preoți și pe rabini în poziția cea mai de neînvidiat, dovedind falsitatea pretenției lor că sunt exponenții adevărului lui Dumnezeu. Acești învățători erudiți n-au fost dispuși să se plece pentru a fi îndrumați de aceia pe care ei îi numeau păgâni. Nu se putea, ziceau ei, ca Dumnezeu să-i fi dat pe ei la o parte și să comunice cu păstori inculți sau cu neamuri necircumcise. Ei se hotărâră să-și arate disprețul pentru veștile

care au agitat pe împăratul Irod și tot Ierusalimul. Nu voiau nici măcar să meargă la Betleem, pentru a vedea dacă lucrurile erau astfel. Și i-au determinat pe oameni să considere orice interes manifestat pentru Isus ca o agitație fanatică. De aici a început lepădarea lui Hristos de către preoți și rabini. Din acest moment, îngâmfarea și încăpățânarea lor s-au transformat într-o ură înverșunată împotriva Mântuitorului. În timp ce Dumnezeu deschidea ușa în fața neamurilor, conducătorii iudei închideau ușa pentru ei înșiși.

Găsirea Pruncului – Înțelepții au plecat singuri din Ierusalim. Umbrele nopții începuseră să cadă la ieșirea lor pe porți, dar, spre marea lor bucurie, au văzut din nou steaua și au fost conduși la Betleem. Ei nu primiseră nici o înștiințare cu privire la starea umilă a lui Isus, așa cum le fusese dată păstorilor. După îndelungata lor călătorie, au fost dezamăgiți de indiferența conducătorilor iudei și au părăsit Ierusalimul cu mai puțină încredere decât atunci când au intrat în cetate. La Betleem, nu au găsit nici o gardă regală staționată pentru a asigura protecția Împăratului nou-născut. Nimeni dintre oamenii de vază ai lumii nu era de față. Isus era așezat într-un staul. Părinții Săi, țărani simpli, needucați, erau singurii Lui veghetori. Putea acesta să fie Cel despre care stă scris că trebuia „să ridice semințiile lui Iacov” și „să aducă înapoi rămășițele lui Israel”, care trebuia „să fie Lumina Neamurilor” pentru „mântuire până la marginile pământului?” (Isaia 49:6)

„Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și I s-au închinat.” Sub înfățișarea umilă a lui Isus, au recunoscut prezența Divinității. Și-au predat inimile înaintea Lui, ca fiind Mântuitorul lor, iar apoi și-au oferit darurile: „aur, smirnă și tămâie”. Ce credință aveau aceștia! Se putea spune despre înțelepții aceștia din Răsărit ca despre sutașul roman de mai târziu: „Nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare.” (Matei 8:10)

Plecarea – „Acești oameni înțelepți nu înțeleseseră planul lui Irod față de Isus. Atunci când ținta călătoriei lor a fost atinsă, ei s-au pregătit să se întoarcă la Ierusalim, intenționând să-l înștiințeze de succesul lor. Dar, într-un vis, au primit un mesaj divin de a nu mai avea nici o legătură cu el. Evitând Ierusalimul, ei

au pornit spre țara lor pe un alt drum.”

Subiect inepuizabil

„Faptul petrecut la Betleem este un subiect inepuizabil. În el este ascuns „adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu.” (Romani 11:33) Admirăm sacrificiul Mântuitorului, care a schimbat tronul cerului cu staulul și tovărășia îngerilor sfinți cu vitele din grajd. Îngâmfarea omenească și mulțumirea de sine se simt mustrate în prezența Sa. Dar acesta n-a fost decât începutul iubirii Sale minunate. Pentru Fiul lui Dumnezeu ar fi fost o umilință aproape fără margini ca să ia natura omului chiar și atunci când Adam se afla în Eden, nevinovat. Dar Isus a luat corp omenesc atunci când rasa umană fusese slăbită de patru mii de ani de păcat. Ca orice copil al lui Adam, El și-a asumat consecințele acțiunii legii eredității. Care erau consecințele acestea, se poate vedea în istoria strămoșilor Săi pământești. El a venit cu o ereditate ca aceasta, ca să împartă cu noi grijile și ispitele și să ne dea o pildă de o viață fără păcat.

În cer, Satana Îl urăse pe Hristos pentru poziția Sa la tronul lui Dumnezeu. L-a urât și mai mult atunci când el însuși a fost înlăturat. L-a urât pe Acela care Se legase să-i răscumpere pe păcătoși. Cu toate acestea, în lumea în care Satana se pretindea stăpân, Dumnezeu I-a îngăduit Fiului Său să vină ca un prunc slab, supus slăbiciunii omenești. El I-a îngăduit să dea piept cu primejdiile vieții la fel ca oricare om, să ducă lupta vieții așa cum trebuie să o ducă orice vlăstar omenesc, cu riscul de a da greș și a pierde veșnicia.

Inima oricărui tată pământesc veghează asupra fiului său. El privește fața copilășului său și tremură la gândul primejdiei pentru viața acestuia. El dorește din toată inima să ferească scumpa lui odraslă de puterea lui Satana, să-l țină departe de ispite și luptă. Pentru a înfrunta o luptă și mai înverșunată și un risc mult mai înfricoșător, Dumnezeu a dat pe singurul Său Fiu, ca în felul acesta cărarea vieții să poată fi făcută sigură pentru copilașii noștri. Aici este iubirea! Minunează-te, cerule, și rămâi încremenit, pământule!”